

DRBY: CO SE KDY KDE KOMU STALO

●Bílý králík Ondra Bobek, kterého Medvědovi daroval minulý týden jeden Karel, zmizel. Podle všeho byl během včerejšího koncertu ukraden z průjezdu Domu dětí a to i s krabicí. Skeptici tvrdí, že byl Ondra použit v kuchyni, optimisté vykonstruovali možnost, že Ondra jen odhopkal na výlet a krabici si vzal s sebou, aby měl kde přespát, kdyby se nestihl vrátit. Možné je i to, že se Ondra vydal hledat svého bratra Vojtu, kterého si odvezl Tomáš Kočko.

●Slabý signál pro mobilní v telefony v Telči je už známou věcí. Pokud se ale potřebujete nutně dovolat, stačí přijít na intr a stoupnout si na kanál.

Tam je signál silný jako býk. Ovšem pouze pokud máte mobilní telefon Pegas. V baru byla k ránu vyvinuta teorie, že v kanálech pobíhají trpaslíci Pegasíci a nosí signál sem a tam.

●Fialový stan, stojící před štábem na náměstí, je jeho majitelem již týden marně prodáván a to i přes rapidní snížení ceny. Včera ho kouzelně nychtal zvukař Kocouří scény Jirka „Maník“, když za nimi přišel pro poplatky ze zabrané plochy náměstí: „Tak to máme 3 metry čtvereční, to jsou 300,- Kč, čtyři osoby v něm po padesáti - dalších 200,- Kč a stovka za to, že fialová barva hyzdí historický ráz náměstí.“

Majitel stanu ani nepočkal na konečné vyčíslení sumy, popadl stan a zmizel s ním do Lidušky. Ale i tam se určitě platí nějaké poplatky.

●Dobry skutek dnes uskutečnila štábní kuchyně, když přinesla do redakce našemu festivalovému psu - Luce (Kolářové) masíčko od oběda. Když však dorazila Lucka z procházky, jen do toho čuchla a nic. „No, co to vaří za maso, že ho nežere ani pes?“, podívala se její panička. „Aha, to jsou jatýrka, ty my jí normálně nedáváme, tak je nezná,“ uklidnila Šiška zblednuvší přihlížející pořadatele, kteří již byli dnes v kuchyni na obědě.

Skřítek a GoGo

OD POŠTOVNÍHO HOLUBA

Milý Medvěde! Piši Vám, protože chci poděkovat. Za vše, co děláte, aby Prázdniny v Telči byly takové, jaké jsou. Za nádhernou atmosféru, která chytne za srdce nejen ty mladé, ale i ty dříve narozené. Ačkoliv je nám o generaci více než těm mláďatům, už kolikátý rok alespoň na den nebo dva musíme do Telče přijet. Je nám hned o pár let méně a s lítostí se pak vracíme domů. Díky za to, že v dnešní uspěchané době dovedete těm děckám ukázat něco jiného než tržní hodpodářství, honbu za penězi a podobně. Jsem moc vděčná synovi, že nám ukázal úplně jiné obzory, o kterých jsme donedávna neměli ani tušení. Ačkoliv jsme v pátek vážili cestu z Prahy na koncert Nezmarů, ani počasí nám na náladě nic neubralo, spíš naopak. Věřte, že i my občas potřebujeme „nabít baterky“. To vše jsem Vám chtěla sdělit. Přeji Vám, aby Vám vydržely pevné nervy, abyste se nedal zastrašit nějakými škarohlídy, a hlavně moc a noc zdraví. Prázdniny v Telči jsou dobrá věc a dobré věci nepotřebují velkou reklamu. Ještě jednou moc za vše děkuji a s trochou lítostí, že letos již „Telč“ končí, těším se na tu v příštím roce. Na shledanou.

Božena Zámečnicková

Prázdniny v Telči sponzorují také tyto firmy

VIKOSPOL spol. s r. o. **TELECOM**

KOMPLETNÍ SORTIMENT SONY
NAJDETE V PRODEJNĚ VIKI

Palackého 44, Jihlava
tel/fax 73 10 799

SONY CLUB - VŠE OD SONY

PATROL
BEZPEČNOSTNÍ SYSTÉMY A SLUŽBY

PRVNÍ DÁMA ŠANSONU

Člověk nemusí ráno vstávat levou nohou, aby měl šťastný celý den. Zcela mu postačí spatřit Hanu Hegerovou, procházející se dnes napříč telčským náměstím ve stopách zatoulaného kocoura. První dáma českého šansonu si zde smluvila dostaveníčko s Jaromírem Nohavicou, setkání, o němž těšínský písničkář léta snil. Setkání muzikantské i textařské - otextoval pro ni francouzský šanson Stará píseň, který večer premiérově zazní - a je jen otázkou, jde-li o začátek další možné spolupráce. Hana Hegerová se během své noční besedy v zaplněném sále Lidušky několikrát vyznala ze svých sympatií k němu: „Já ho silně obdivuji. Jsem velice šťastná, že Jarek je v těch nejlepších letech, že ta svoboda přišla akorát včas. A vy vidíte, jak letí nahoru. Kdyby zpíval jiným jazykem, tak je světznámý.“ Otázky se dotýkaly mnoha témat: oslav svátků - Hana a vlastní jméno Carmen („Já je slavím všechny“), letošního koncertování („Toto je vlastně můj jediný letní koncert“) i budoucích plánů („Mám rozjednanou takovou malou roli v muzikálu“) apod. Také podle jejích vlastních slov není žádného zvláštního rozdílu, vystupuje-li na pódiu pařížské Olympie nebo, například, v Telči. V dnešním „představení“ na folkové akci nevidí žádný problém, protože „existuje jenom dobrá a špatná hudba, je jedno, je-li to folk, nebo něco jiného“. Pokud platí její mnohokrát zdůrazňované „diváci udělali mne“, má, soudě podle všeobecně napjatého očekávání večerního koncertu, o publikum i na další léta vystaráno. A nezbyvá, než pochválit zimu, která kdysi donutila mladičkou Carmen Mayerovou vystoupit na veřejnosti jako zpěvačka za honorář jednoho pytle uhlí.

Šimon (TÝDEN)

JAROMÍR NOHAVICA: TELČ JE OPRAVDU KRÁSNÁ

Něco málo o besedě, která proběhla dnes odpoledne v Lidušce.

Poslední beseda na Prázdninách v Telči proběhla mimořádně ve stejném termínu, jak bylo inzerováno: Jaromír Nohavica v 15 hodin. Jediná změna byla v místě konání akce, a to místo kina Eskymo v Lidušce na přání samotného pana Nohavici. Ten přišel do sálu přesně, usadil se za stůl a za ním strávil asi 70 minut. Odpovídal na otázky moderátorů a četné dotazy přítomných, které se týkaly včerejšího koncertu, nových aranžmá jeho starších písní, alba Divné století, Listopadu 89, malých dětí. Nohavica byl překvapivě otevřený, bez zábran mluvil o překonané závislosti na alkoholu a kouření. Bylo potěšující, že tyto informace byly zveřejněny v této podobě vůbec poprvé. Beseda tím získala jistý punc exkluzivnosti. I když měl mít Jaromír Nohavica od 16 hodin na zámku zkoušku, na besedě se dobrovolně zdržel o něco déle a dával najevo svoji spokojenost. Na poslední otázku z pléna „Co pro vás znamená Telč?“ Jaromír Nohavica mimo jiné odpověděl: „Ježdil jsem do Telče už tehdy, když někteří z vás nebyli na světě. Na festivaly nejezdím moc rád, protože chci jezdit na místa, kde není jen hezký koncert, ale kde se dá i projít, kde čas plyne pomaleji a mám čas se potkat s kolegy. Jsou festivaly, kde si s kolegy řekneme jen tři slova, ale v Telči si stihneme říct vše. Ve čtvrtek jsem byl v Praze a měl jít na koncert U2, ale pak jsem si říkal, co já polezu na ten Strahov - to radši pojedu do Telče. A tak jsem sem přijel o den dřív. Pro mě Telč není jenom hraní a nejenom vzpomínka, jak jsem tu hrál poprvé. Byl jsem jako dělo a hrál jsem v podloubí, nejen vzpomínky nebo průšvihy, ale taky to, že se chvilku procházím, třeba si dám někde kávu...“

hund

ZÍTRA NA NÁMĚSTÍ: GOTHART

Banda potulných středověkých muzikantů s koši hudebních nástrojů od bubny po niněru. Hrají od roku 1993. Snaží se vytvořit co nejvěrnější obraz o tehdejších hudebním projevu v celé jeho barvitosti a nevšednosti, pomocí historických nástrojů, kostýmů a divadelních rekvizit. Muziku hrají podle dochovaných notových záznamů, folklórních projevů různých nástrojů a vlastní invence. Divák nebyvá ušetřen ani orientálního vlivu a nejrůznějších tanců. Skupina vystupuje na různých slavnostech, hostinách a začíná spolupracovat i s filmovými a divadelními tvůrci. Matěj velice doporučuje!

TONÍNO CESTOVATEL

Včera v osm hodin večer zapípal na štábu telefon a Tonínův hlas vydešeně vysvětloval Skřítkovi: „Já jsem jel blbým autobusem. Jsem v Počátkách. Můžeš mi říct, kde to je?“ Naštěstí nejsou Počátky daleko, a tak Lucka nastartovala auto a Tonína v deset hodin přivezla. Podle všeho se jednalo o důmyslné spiknutí. Je pravda, že si Tonda spletl nástupišť na Florenci a nastoupil do špatného autobusu, ale řidič jeho mistenku přijal bez mrknutí oka. Navíc jediné volné místo v celém voze bylo sedadlo č.39, které měl Toníno na místě. Autobus odjel na čas a až do Pelhřimova bylo všechno v pořádku. Potom se Tonda začal uklidňovat tím, že „to tady asi neznám“. V Počátkách všichni vystoupili, jen Tonda chtěl jet dál, ale řidič byl jiného názoru a cestu ukončil. Ještě, že nás Toníno má. Skř

VÍTR JMÉNEM JAROMÍR

Po čtvrté okouzlení z U2 jsem se včera dočkal další velké radosti. Jaromír Nohavica s Kapelou přiletěli po odpoledním dešti na zámecké nádvoří s energií skutečně letní bouřky a s barvami nálad tak výraznými, jak jsou k vidění a citění právě jen v těch vzácných okamžicích, kdy se vzduch zázračně vyčistí. Bylo to krásné, inspirativní, povznášející. Snad jen těch několik quasi rockových tutti pasáží bych ozelel. Co mi však připadá zbytečné zcela, jsou ty pohyblivé obrázky „united colors of psychedelic nothing“, promítané během produkce nad pódiem. Takhle dramaturgicky silný a sevřený tvar podobná vylepšení nepotřebuje. Rorýs

NOHAVICA: HORKO A MRÁZ

Milí zlatí! To co jsem včera zažil při vynikajícím koncertu Jarka Nohavici a jeho doprovodného bandu se dá těžko napsat. Řeči o tom, že jeho písně devalvují tvrdším podáním s kapelou pro pravého hudebního labužníka zdaleka nemohou být pravdou! Nádherné aranže Víta Sázkavského byly nejen muzikou jak má být, ale hladily po duši a bušily do uší! Prostě paráda! (Obrot k velké kapele je podle mého přirozeným vývojem - všimněte si případů Janoušek, Redl atd. Už Bob Dylan přece začínal s kytarou!) Bylo to skvělé, a i když to něco ze starého Jarka ztratilo, mnohé bylo jiné, nové, jinak krásné... Není to jen tak, když s Jarkem a jeho heligonkou zpívá tisíc lidí na nádvoří starého renesančního zámku „Když mě brali za vojáka...“ A pak ke konci, ve chvíli kdy vybalil „Byval jsem chudý jak kostelní myš...“ šel mi ten příjemný mráz po zádech, protože to je písnička, kterou mě tatínek učil jako malého kluka a od té doby jsem ji neslyšel! A pak další a další. To byl koncert! To byla muzika! Matěj

KELTOVÉ NA ZÁMKU

Zítřejší den je ve znamení nejrůznějších pojetí hudby zvané „keltská“. Gothart, který hraje odpoledne na náměstí, sice hraje středověkou muziku (se vším všudy, včetně kostýmů, rekvizit a jiných divadelních prvků), ale večer, od půl osmé, začne již na nádvoří ten pravý keltský rej. Majerovy brzdové tabulky hrají muziku, kterou by čeští keltové (tedy Bójové) hráli dnes, kdyby přežili v plné síle. Snaží se hrát něco nového a jiného, důraz kladou i na vynikající texty. Irish Dew hrají klasickou irskou a skotskou lidovou muziku, včetně několika vlastních skladeb. To vše ve skvělých a více než tradičních aranžích, s houslemi, bubínky, flétnami... Vrcholem večera bude pak jistě vystoupení houslisty Jana Hrubého a skupiny Kukulín, kteří „cestou na severozápad“ sbírají nejrůznější hudební vlivy. Hrají většinou skladby původní, jejichž autorem je sám Jan Hrubý. Tečku za zítřejším dnem a za celými Prázdninami v Telči udělá v noci divadlo Psaníčko a jejich Hlupáci a sprýmaři od středověkého fraškáře Hanse Sachse.

DIVIDÝLKO SLANÝ JAK JSEM VYHRÁL VÁLKU

Tihle „slaný“ divadelníci hráli v Telči už několikrát. V roce 1990 gogolovskou parafrázi *Vyšetřování případu podvodného revizora*, před dvěma lety skvělou groteskní *Periférii* a vloni původně Nestroyovu *Hostinu kanibalů*. Vždycky následovalo nadšení publika. Dividýlko Slaný je soubor amatérský a z těchto je neznámějším spolkem u nás. Pravděpodobně jsou i nejlepší. Hráli i v Norsku, Belgii, Francii a Německu. Pouští se do parafrází slavných děl, dramatací i vlastních her. Svůj autorský a interpretační styl neustále zdokonalují, hledají nové výrazové prostředky, o jejich specifickém humoru nemluvě. Všechna jejich představení (ať už pohybová a slovní klaunerie nebo nonverbální jevištní koláže tvořené pantomimickými etudami) jsou plné sebeironického nadhledu, nadsázky a hravosti. Když se to všechno setká s takovým podkladem, jakým je Ryanův román *Jak jsem vyhrál válku* (jeden z výborně ironické válečné trilogie, kterou tvoří Hellerova Hlava XXII a Eastlakeův román *Hájili jsme hrad*), jde podle mnohých o nejlepší představení Dividýlka. Premiéru mělo v roce 1981 a 27.XI. 1993 bylo obnoveno. Ryanův román upravil George Šíma. Hrají Old Javořík, Mils David's, Johny Walker Holub, Mir O'Grund, George Šíma a Jerry Hložek. Dnes ve 22:30 na náměstí! Skřítek

SILENCE; SKOTSKO

Irena Silence Příbylová je odbornicí především na bluegrass a hudbu keltského severozápadu, především pak Skotska a Irsku. V Telči každý rok pouští novou muziku, kterou nakoupila během svých cest po Americe či Irsku. Mnozí jistě pamatují indiánský večer v Domě dětí, nebo loňskou sérii tří poslechovek v Liduše. Přes rok Silence určitě přibýlo něco nového ze skotské vysočiny, ať už od skupiny Seelyho, Ceolbeg, MacUmba nebo Shooglenifty. Dnes ve 22:30 v sále LŠU!

Stěžujte si na nás na naší adrese!

Prázdniny v Telči

Komenského 30

586 01 Jihlava Tel.: 066/22622

FESTIVAL ČESKÉHO DOKUMENTU JIHLAVA 1997

Prestížní přehlídka dokumentárních filmů proběhne ve dnech 24. - 26. října v Jihlavě. Tam se koncem října sjedou špičkoví čeští dokumentaristé, včetně Jana Špáty, Olgy Sommerové, Pavla Kouteckého, Fera Feniče, Helyny Třeštíkové nebo Milana Maryšky. Svě dokumenty zde představí vedle studentů a čerstvých absolventů FAMU také současní režiséři hraných filmů, kteří katedru dokumentaristiky vystudovali, jako např. Jan Svěrák, Vladimír Michálek, Petr Václav a Filip Renč. Po každé projekci, věnované vždy jednomu tvůrci, který své snímky na jejím začátku představí, bude ihned v kinosále následovat improvizovaná beseda. Slavnostní zahájení festivalu proběhne v páteční večer slavnostním uvedením dokumentu Miroslava Janka *Nespatřené*, který získal Hlavní cenu mezinárodní poroty dokumentárních filmů na letošním ročníku Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech. Bližší informace získáte na kontaktní adrese, kam také můžete zasílat své přihlášky o akreditaci, přihlášení do 10. října budou mít na požádání zajištěné ubytování. KONTAKT: Marek Hovorka, Na Kopci 23, 586 01 Jihlava, tel.: 066-328 12, od září také 066-236 13 a fax: 066-731 01 77.

Sponzor Prázdnin v Telči

